

אילנה, יגאל תומרקין שוחח עם בטי, הלית קתמור, יהודית סולה ויוסף מונדי ישבו בחדר השני, כדי להחליף בשקט חוויות על המתרחש.

מריה הקדושה

בהריון

ביום שישי כבר התחממה האחירה יותר, נערכו מסיבות סימולטניות ב"פאב, אצל הצייר פנחס שער, ואצל אברהם פילץ — הבן של הפילץ, בביתו בנחמה-מגן. בפאב התחככו המי ומי במי באחירה אלגנטית. אצל פנחס שער השתוללה הבר-הימה שהספיקה לנחם מילי יום המישי אצל נעמי. כל האוכל הגיע ישר מג'ק, יחד עם ג'קי שהגיש אותו. גילה אלמגור ובע"ל יענקליה אגמון רקדו חבוקים, בדיוק כמו שולה חן ואבי קורן. היחידה שלא יכלה להתחבק היתה העיתונאית עדיה נוי-מן, הנמצאת בחודשי הריונה האחרונים, כי זה קצת מפריע. עדיה ניצלה את מצבה בצורה מקורית והתחפשה ל... מריה הקדושה.

השמחה הגיעה לאחד משיאייה במאגזין. במשך שבועות אפשר היה לפגוש את רמי שאולי, בעל הדיסקוטק מאגזין, נוהג במכונית ומחפש בכל הארץ תרנגולים. תרנגולים על אמת — כאלה שיש להם. כאלה שהייעוד שלהם בחיים זה להביא לעולם הרבה תרנגולות. למה? מפני שרק מין כזה

קוקוריקו
חרוצה וחיינית, מאחורי הבר — עמדה כל ה"ערב גייגנית תמירה העונה לשט אידה.

קו-קו-ריקו

של תרנגולים נלחם איש ברעהו. ככה בכל אופן סיפרו לרפי. תשאלו למה בן-אדם מחפש תרנגולים, שנלחמים איש ברעהו? למה שבתור בעל דיסקוטק העומד לערוך במורים שוף על הנושא "חומה ומיגדל" — אין לו ברירה. וכי ראיתם פעם נשף כזה בלי שיערך בו קרב תרנגולים לפי מיטב המסורת ההלוצית?

לבסוף נמצאה המציאה — במושב ריש-סוף. שישה תרנגולים כתומים עם כרבות אדומה כדם. כדי שלא ישעמם להם בדרך, קנה רפי גם חלק ניכוד מהגשים שלהם. אנשי רישוף, שמכרו לרפי את הסחורה נשבעו שאלה התרנגולים האמיתיים היחידים שנשארו במדינה.

בקיצור — בבוקר של המסיבה הגיע רפי הנאיבי עם כל הכבודה למועדון. לכבוד הנשף בנו בכניסה למועדון חומה ומיגדל, שבלטו מאוד בשטח, וניגלו גם לעיני אלה שלא שילמו 25 לירות לראש תמורת הזכות להיכנס סנימה. לעשירים שנכנסו מחופשים לחלוצים, נתנו לאכול חסה. בלי רוטב. למי שאהב את זה — היה גם קש.

ריצ'ארד בון

ממשש ישבנים

כולם רקדו במתח וחיכו לקרב התרנגולים. כולם חוץ משחקן הקולנוע האורח ריצ'ארד בון, שישב עטוף בחתיכות מכל הצדדים, מלמטה ומלמעלה. כטוב ליבו ביין נתגלה סוף-סוף הסוד — מה

אוהב ריצ'ארד בון הכי הרבה בחיים, חוץ מלהופיע בסרטים בתפקיד מנהל. מה שריצ'ארד אוהב זה חתיכות עם טרי-סיק, לא טוסיק, אלא טוסיק. בגלל התח-פושות לא יכל ריצ'ארד המיסכן לראות כלום, ולכן העדיף למשש. כדי להיות בטוח במאה אחוז, גם העיף לאותו מקום מיסכן בעיטה. מה יש? שיהיה. בשעה אחת כבר לא היה לריצ'ארד במי לבעוט, מפני שכל החתיכות הלכו לראות את קרב התרנגולים.

הקרב התנהל ככה: בתוך זירה שנבנתה במיוחד למטרה זו עמד ינוקא והצחיק מאוד, כדי שהאחירה תתחמם לכבוד בעלי השימ-חה. אחרי-כך הביע מאו ססה טונג, והקהל הימר עליו איזה עשרים לירות. קוסיגין הנורא למראה, שזקף באיום את כרבותו, זכה להצלחה מיידית, וההימורים היו 2 ל-3 לטובתו. לבסוף הגיע הרגע הנורא. קו-סיגין ומאו נכנסו לזירה.

השניים הסתכלו זה על זה בשלחה. בחנו בעיון את הנוכחים, היריהו קצת ושקלו את המצב, ולבסוף החליטו שהעסק לא בשבילם. מאו גם איבד קצת את השליטה העצמית, ובהיסטריה קלה התעופף לכיוון בלתי ידוע. בשלב קריטי זה הגיעה מאגזי, והציעה להכניס לזירה תרנגולת, כדי של-שניים תהיה סיבה להילחם.

איפה? קוסיגין העיף בה מבט אישי, מאו היפנה אליה בסלידה את זנבו. התרנגולת עשתה קצת חיינדאלער, קוסיגין העיף בה מבט נוסף ולחש למאו באוזן: "אחריך, אדוני." מאו החזיר לו בלחישת: "חלילה!!"

תחיו כאופלני

Pilot

דגם 3537 24 אינטש קודל 1970

- * לפילוט 3537 תמונה יציבה ורגישות גבוהה הודות למערכות קליטה נפרדות לגלי VHF ולגלי UHF.
- * לפילוט 3537 צליל נפלא הודות לרמקול אליפטי גדול בחזית המקלט.
- * לפילוט 3537 מסך רחב 24 אינטש (61 ס"מ) 110 מעלות.
- * לפילוט 3537 קונטרסט מצוין הודות לזכוכית מסך יצוקה עם צבע לסינון אור (כל סינון נוסף מיותר).
- * לפילוט 3537 שנתיים אחריות למנורות המסך.

עדיף - בשרות ובטיב

